

Núm. 28

SINDICATO AGRÍCOLA "LA INTIMA"
Y CAJA RURAL
— DE —
VILLANUEVA DE ALPICAT

ALTA DE SOCIO

D. Francisco Corretgé Blasi
socio propietario y fundador

habiendo satisfecho las cuotas correspondientes según el Capítulo 3.º, artículo 6.º de los presentes Estatutos y para que conste, firman el interesado, Sr. Presidente, Secretario y dos testigos.

Villanueva de Alpicat / de enero de 1936

El Presidente,
Ramon Roure
El interesado,
Francisco Corretgé Blasi
Sindicato Agrícola y Caja Rural
Villanueva de Alpicat

El Secretario,
F. Gibau
Testigos,

Llibre registre de socis fundadors i propietaris

El sindicat funcionava en bona mesura com una cooperativa de consum. Així, per exemple, a l'abril de 1935, s'acordà la comercialització de vi pels grans beneficis que això reportaria al sindicat. El primer vi es va comprar a l'Espluga de Francolí, a 27 ptes. la càrrega, 0,3 cts. el litre. A banda del vi també es compraven licors com nargot, anís manelic i del superior, conyac de l'ordinari i del fi company, rom pachino i rom ordinari, curaçao, etc. El carbó i el sucre són altres productes que s'oferien.

El sindicat també tenia un vessant més cultural. A banda de la projecció de pel·lícules o la cessió del local perquè un grup de joves fessin teatre, es compraven diaris per al cafè i es creà una escola dirigida per Sebastià Fargues. També, el 21 de març de 1936, es va escollir la pubilla del sindicat, Antonia Gilart, que el representaria en un campionat de Catalunya.

No tot eren flors i violes al sindicat, sinó ben al contrari, les pugnes i els desacords sovintejaven. Al 1935 trobem una nova junta encapçalada per Salvador Farreres, al qual se li impugnen unes votacions per un error en el procediment per part de l'antic president, Ramon Roure. Sembla ser que part de la junta presentà la dimissió, que no va ser acceptada, i això provocà un greu conflicte amb advocats i el comissari d'ordre públic pel mig. Més endavant, ja al 1936, l'intent d'inscriure el sindicat en el

registre de sindicats topà amb un problema: els estatuts confirmaven una classe de socis amb privilegis, cosa que en un sindicat no es podia permetre, i si no constava al registre no es podia ser sindicat. Tot plegat va fer que s'acordés una modificació dels estatuts i, per això, s'havien de retornar als socis numeraris les aportacions extraordinàries que havien fet.

Al llarg d'aquests anys són constants els conflictes que es produeixen al ball (amonestacions, arrestos i, fins i tot, expulsions), però al novembre de 1935 es produí un conflicte d'ordre públic que va requerir una atenció especial, i es va crear una comissió per canviar el reglament del ball.

També aquell any de 1935 van entrar en contacte amb la Societat Agrícola Pràctica de Lleida i amb la Cambra Oficial Agrícola amb la qual el sindicat s'afilià. El motiu dels contactes eren les noves lleis sobre la venda i la producció del blat, que obligaven els pagesos a declarar-ho. Va ser a partir d'aquell moment que el sindicat farà de mitjancer.

Fins al 1936 els adobs es compraven a la casa Gaillard de Lleida, però aquell any, per qüestió de preus, es va canviar a la casa Cross, una multinacional amb molta influència. Uns anys després aquesta decisió va conduir a un dels episodis més

negres del sindicat.

Tota aquesta conflictivitat que hem narrat es va agreujar en el transcurs dels mesos. Estaven a les vigílies d'un conflicte bèl·lic i el clima del país també es reflectia en el dia a dia del sindicat, es repartien pamflets i diaris al sindicat als quals no estaven subscriptes, cosa que provocava queixes de la junta, apareixien nous personatges a les juntes amb un caire més polititzat, com és el cas d'Antoni Castejón, i sorgien conflictes, com el de l'u de maig, quan la junta no volia tancar per la Festa del Treball i una manifestació els va obligar...

L'esclat de la guerra i la desaparició d'un poder polític real va fer que el sindicat passés a un primer pla de l'escenari municipal, ja que era ell qui controlava la producció, la comercialització i la política del nostre poble, però això ja ho veurem en un proper article.

Fabià Corretgé Blasi

Excursió al País Valencià

Els jubilats d'Alpicat van anar d'excursió al País Valencià per conèixer la Ciutat de les Arts i les Ciències i van aprofitar per relaxar-se al complex de Marina d'Or.

A la festa de cap d'any organitzada per la Llar de Jubilats i Pensionistes d'Alpicat hi va haver molta gresca i música en directe.

La Llar de Jubilats i Pensionistes d'Alpicat va celebrar el passat mes de gener una junta general, on entre d'altres temes, es va realitzar

el canvi parcial de la junta, i han entrat com a nous membres el Sr. Ramon Joan Mostany, el Sr. Francisco Badía i la Sra. Agustina Civiac, en substitució de la Sra. Paquita Banyeres, el Sr. Manel Grau i el Sr. Joan Perera, als qui volem agrair tota la tasca realitzada durant aquests quatre anys.

Josep Escuer
President de l'Associació de Jubilats

Junta general

Festa de cap d'any

Alpicat Ràdio

Taller de ràdio

L'emissora municipal d'Alpicat ha començat una nova temporada. El projecte més novedós és la creació d'un taller de ràdio per als joves del poble. En aquesta iniciativa un total d'11 nois i noies s'han apuntat i actualment els protagonistes són els joves que realitzen cada setmana un *magacine* dedicat a les temàtiques que interessin els joves. El programa es diu *Vine amb nosaltres* (dimecres, de 22 a 23 hores) i el formen quatre noies i un noi. Els temes: d'actualitat, informació sobre inquietuds dels oïents, informació d'oci i cultura i les iniciatives juvenils de la comarca.

Tot amb un bon sentit de l'humor. El programa està dividit en diversos apartats i cadascun dels membres de l'equip és l'encarregat d'aportar informació i conduir l'apartat o el tema. Un dels de més èxit és el d'orientació sexual, que cada setmana ens explica com és la sexualitat dels joves i ens orienten sobre la sexualitat.

Altres programes de la nova temporada són: *Tres quarts de 15*, de temàtica musical (els dimarts, de 22 a 23 hores); *Fem competència*, *magacine* d'humor (els dilluns, de 22 a 24 hores).

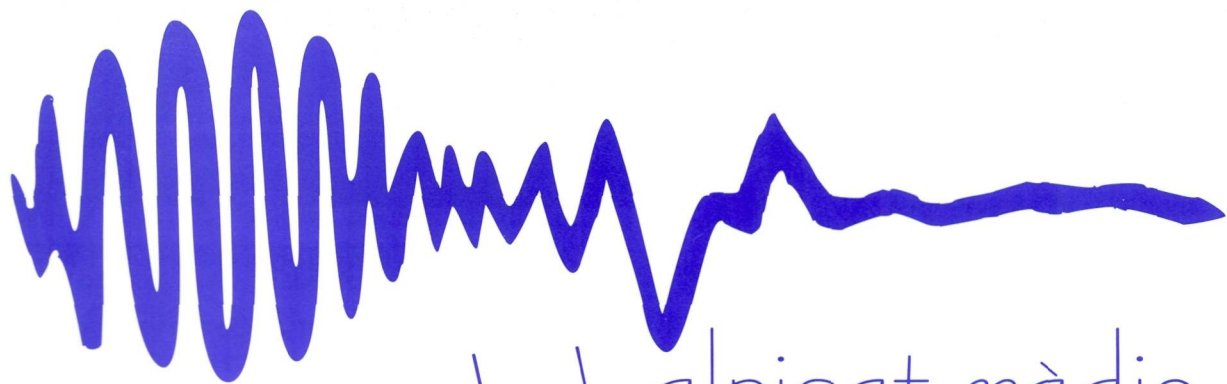
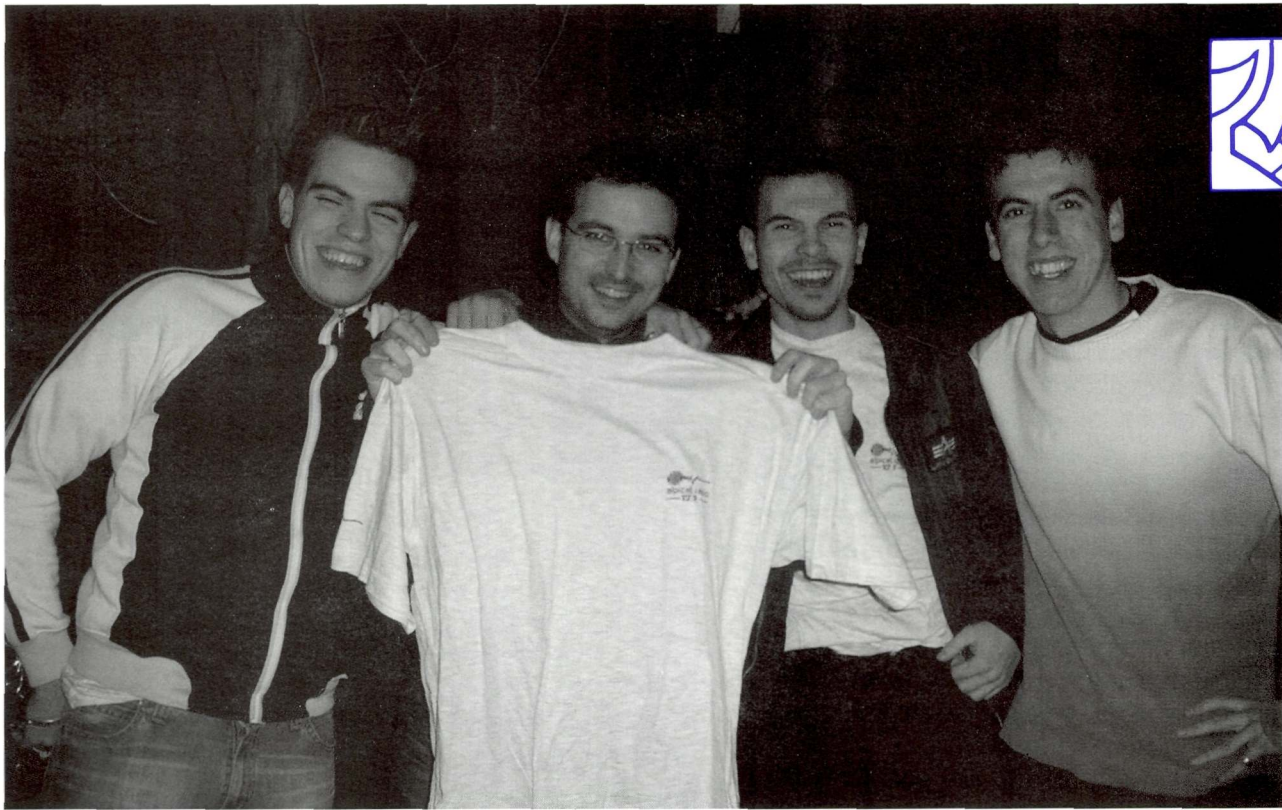
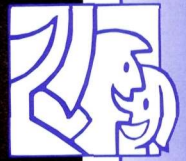
Activitats de la ràdio

A l'emissora d'Alpicat hem començat una sèrie de visites a diversos mitjans de comunicació. La primera va ser una visita als estudis que El Terrat té a Sant Just (Barcelona) per assistir a la gravació del programa *Buenafuente* d'Antena 3 TV. La visita va ser molt profitosa i va servir per conèixer de més a prop com es realitza un programa de televisió i per conèixer personalment alguns dels personatges més populars d'aquest programa.

Alpicat Ràdio ja té 13 anys. En aquests anys ha estat molta la gent que ha fet possible la ràdio municipal. Ara som 30 col·laboradors i volem ser més, per omplir les ones de la ràdio amb veus i continguts. Fer de la ràdio un mitjà més proper i més directe amb la gent del poble i la comarca. Gràcies a l'esforç de tots els que formem part d'aquest projecte anomenat Alpicat Ràdio... Gràcies per la vostra confiança i gràcies per sintonitzar cada dia el 107.9 FM.

Alpicat Ràdio

Escolteu-la! alpicat ràdio
— 107.9 —

R À D I O
Corbins
107.1 FM

alpicat ràdio

— 107.9 —

Ràdio Rosselló
107.5 MHz

El món del gravat

Parlem amb la ROSA SIRÉ

Neixes a Lleida l'any 1944. El teu pare era editor, impressor i periodista, director de Ràdio Lleida; crea i edita la revista Labor. Curses estudis a l'Escola del Cercle de Belles Arts de Lleida. En 1966 et traslades a viure un temps a París, ciutat en la qual assisteixes a l'*Ecole de Beaux Arts*. Més tard a Barcelona també assisteixes a la facultat de Belles Arts. La teva obra, d'un inici de dibuixar lleugerament les formes, sols insinuades, passa a una definició de l'espai amb taques de color. Segons Josep Miquel Garcia passes a una simplificació de l'estructura del quadre amb la desaparició de l'objecte i la incorporació d'una taca.

Diu Nadal que el domini que tens de l'aiguafort et converteix en la més gran gravadora lleidatana del segle. Fas un esforç per ensenyar el que saps, i des de sempre dediques part del teu temps a la docència.

Exposes a Lleida, Tarragona, Barcelona, Andorra, Eivissa, Conca, Madrid, Sevilla.

Tens una Menció d'Honor del XXIV Saló d'Art Internacional de Besiers, França. La medalla d'argent del XV Saló Internacional de Lutèce, París. I entre molts altres premis, l'any 2000 et fou concedida la medalla Morera a Lleida.

- Com et vas interessar pel món del gravat?

Em vaig adonar que tots els bons pintors feien gravat. A nivell de concepte és una manera de socialitzar l'obra fent-la assequible a qui té menys diners. És tan meritòria, costa tant i és tan interessant o més que la pròpia pintura. Potser té menys espectacularitat, però es tan intensa i important, i més difícil de fer pel propi procés de gravar. Te també la possibilitat de difondre millor la teva obra, i també té una certa demanda per part dels galeristes.

També treballar sobre paper té el seu encant. He intentat dignificar el paper com a suport. El paper m'ha obsessionat sempre molt, fins i tot en un principi em feia el meu propi paper. En ocasions treballa sobre tela com si fos sobre paper, fent reserves, deixant la tela verge, tal com es fa respirar el paper.

- Què li ha fet a la teva obra el París de 1966?

A la meua obra res i tot ja que em va fer madurar molt com a persona. Jo era una nena de poble ignorant. No sabia el que era la democràcia ni que aquí estàvem en una dictadura fèrria. Allí vaig haver de buscar feina guardant un nen, mentre feia 5è. curs de francès a l'institut catòlic. Vaig anar-hi per conèixer aquell ambient. Després vaig trobar feina a l'empresa d'un espanyol que coneixia i vaig poder llogar una vivenda. Al matí treballava i a la tarda anava a classe. M'agradava anar al carrer *Semper* a veure antiquaris, parlava amb escriptors, pintors. Tot això em va fer madurar molt. Quant vaig tornar aquí a Lleida tots i tot era igual, però jo era una altra.

- Quins artistes han influït en la teva obra?

Tots: la manera de compondre de Giotto la manera de donar llums de Rembrandt o la manera de fer anar el pinzell de Zobel. Cada un ha de trobar el procediment per expressar el seu llenguatge. Em vaig gastar els diners